

Tuženica: Esmeralda Martínez Quesada

Prethodna pitanja

Je li ograničenje posljedica ništetnosti nepoštene odredbe, tako što je obveza povrata neosnovano primljenih iznosa ograničena na način da se primjenjuje od određenog datuma, umjesto da je to učinjeno od trenutka od kojeg je nepoštena odredba počela djelovati, u skladu s načelom iz članka 6. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ⁽¹⁾ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima prema kojim te odredbe nisu obvezujuće?

⁽¹⁾ SL L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 8. listopada 2015. uputio Conseil d'État (Francuska) – Melitta France SAS i dr. protiv Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Predmet C-530/15)

(2015/C 414/29)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Délipapier, Gopack SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Lucart France, Paul Hartmann AG, SCA Hygiène Products, SCA Tissue France, Group'Hygiène syndicat professionnel

Tuženik: Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Prethodno pitanje

Poziva se Sud Europske unije da odluči povređuje li Direktiva Komisije 2013/2/EU od 7. veljače 2013.⁽¹⁾ pojam ambalaže kako je definiran u članku 3. Direktive 94/62/EZ od 20. prosinca 1994.⁽²⁾ te prekoračuje li opseg ovlaštenja dodijeljenog Komisiji na temelju njezinih provedbenih nadležnosti s obzirom na to da među ilustrativnim primjerima ambalaže navodi „role” (kaleme, tube i valjke) na koje se namataju fleksibilni materijali kao što su to papir i plastične folije koji se prodaju potrošačima.

⁽¹⁾ Direktiva Komisije 2013/2/EU od 7. veljače 2013. o izmjeni Priloga I. Direktivi 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 37, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 61., str. 288.).

⁽²⁾ Direktiva Europskog parlamenta i Vijeća 94/62/EZ od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, str. 10.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 64., str. 12.)

Tužba podnesena 23. listopada 2015. – Europska komisija protiv Irske

(Predmet C-552/15)

(2015/C 414/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: M. Wasmeier, J. Tomkin, agenti)

Tuženik: Irska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Irska povrijedila svoje obveze prema članku 56. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tako što je, kao prvo, u situaciji u kojoj je irski rezident registrirao vozilo koje je uzeo u leasing ili u najam u drugoj državi članici naplaćivala puni iznos poreza za registraciju a da nije uzimala u obzir trajanje uporabe, iako vozilo nije bilo namijenjeno trajnoj uporabi u Irskoj i ono se doista nije tako upotrebljavalo, i, kao drugo, jer je propisala pretpostavke za povrat tog poreza koje prelaze ono što je krajnje nužno i proporcionalno;
- naloži Irskoj snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Predmetno nacionalno zakonodavstvo

Irski Finance Act, 1992 (Zakon o proračunu iz 1992.), kako je izmijenjen, propisuje naplatu poreza na registraciju vozila koja se uvoze u državu. Prema tom zakonu, uvoznici vozila prilikom registracije moraju u cijelosti platiti porez na trajnu registraciju. Taj se zahtjev primjenjuje na sve uvezene automobile neovisno o planiranom ili stvarnom trajanju uporabe u državi, uključujući sve automobile koji su uzeti u najam ili leasing u inozemstvu za unaprijed utvrđena ograničena razdoblja. Iako su irske vlasti propisale mogućnost da se naknadno traži povrat preplaćenog poreza, takav povrat može se odobriti tek nakon pregleda i izvoza predmetnog vozila. Nema odredbe prema kojoj na iznos preplaćenog poreza teku kamate, a za provođenje postupka povrata treba platiti pristojbu od 500 eura.

Glavni argumenti

Komisija smatra da irski sustav oporezivanja registracije motornih vozila stavlja neproporcionalan likvidnosni i financijski teret na irske rezidente koji žele uvesti automobil koji su unajmili ili uzeli u leasing za unaprijed utvrđena ograničena razdoblja. Prema Komisijinom mišljenju, predmetna nacionalna pravila znatno više otežavaju i poskupljuju unajmljivanje i leasing automobila iz drugih država članica u usporedbi s unajmljivanjem ili leasingom automobila od poduzetnika sa sjedištem u Irskoj. Komisija smatra da irski porez na registraciju vozila može spriječiti pružanje i primanje usluga iznajmljivanja i leasinga i da je neproporcionalan, a time i protivan članku 56. UFEU-a.
